

A - Pròleg i presentació de Jesús

Mt 1,1-4,25

- Presentació de la figura de Jesús utilitzant el "midrash", narracions didàctiques, simbòliques, que anuncien ja des del començament la missió de Jesús: Naixement a Betlem, els mags, fugida a Egipte, els sants innocents...
- Predicació de Joan Baptista
- Baptisme de Jesús
- Jesús comença la seva vida pública predicant el Regne de Déu amb paraules i obres. Alguns comencen a seguir-lo.

Després de sentir aquestes paraules del rei, es posaren en camí. Llavors l'estrella que havien vist sortir començà a avançar davant d'ells, fins que s'aturà damunt el lloc on era l'infant.

L'alegria que tingueren en veure l'estrella va ser immensa. Van entrar a la casa, veieren el nen amb Maria, la seva mare, es prostraren a terra i el van adorar. Després van obrir les seves arquetes i li oferiren presents: or, encens i mirra.

Jesús recorria tot Galilea, ensenyant a les sinagogues, anunciant la bona nova del Regne i guarint entre el poble malalties i xacres de tota mena. La seva anomenada es va escampar per tot Síria.

I el va seguir molta gent de Galilea, de la Decàpolis, de Jerusalem, de Judea i de l'altra banda del Jordà.

B - Sermó de la muntanya

Mt 5-7

Bloc en que es recullen paraules i ensenyaments de Jesús sobre el Regne de Déu, agrupant-les en un sol discurs. Ens explica en què consisteix el Regne de Déu.

Jesús anuncia que el Regne de Déu arriba, és a prop nostre, i ens cal estar atents per veure que ja està donant fruit enmig nostre.

El Regne és la situació en que es fa present la manera de ser de Déu: la manera com Déu estima, la seva justícia, la pau, la joia.

I del vestit, per què us en preocupeu? Fixeu-vos com creixen les flors del camp: no treballen ni filen, però us asseguro que ni Salomó, amb tota la seva magnificència, no anava vestit com cap d'elles.

I si l'herba del camp, que avui és i demà la tiren al foc, Déu la vesteix així, ¿no farà més per vosaltres, gent de poca fe?

Per tant, no us preocupeu, pensant què menjareu, o què beureu, o com us vestireu. Tot això, els pagans ho busquen amb neguit, però el vostre Pare celestial ja sap prou que en teniu necessitat.

Vosaltres, busqueu primer el Regne de Déu i fer el que ell vol, i tot això us ho donarà de més a més.

C - Narració: presentació del Regne amb obres

Mt 8-9

Jesús actua amb poder, realitzant miracles, especialment guarint malalts, alleujant els qui pateixen. Els miracles són signes visibles de que el Regne de Déu es fa ara present.

A la vegada comencen les discussions entre Jesús i els fariseus, que el critiquen perquè no segueix escrupolosament la Llei jueva, i s'acosta als pecadors, als considerats impurs.

Jesús va entrar a Cafarnaüm. Un centurió l'anà a trobar i li suplicava: «Senyor, el meu criat és a casa al llit amb paràlisi i sofreix terriblement.»

Jesús li diu: «Vinc a curar-lo.»

El centurió li respon: «Senyor, jo no sóc digne que entris a casa meua; digues només una paraula i el meu criat es posarà bo. Perquè jo mateix, que estic sota les ordres d'un altre, tinc soldats a les meves ordres. I a un li dic: "Vés-te'n", i se'n va, i a un altre: "Vine", i ve, i al meu criat li mando: "Fes això", i ho fa.»

Quan Jesús ho sentí, en quedà admirat i digué als qui el seguien: «Us asseguro que no he trobat ningú a Israel amb tanta fe.

D - Sermó missioner

Mt 10

Jesús escampa la bona nova del Regne enviant els deixebles a anunciar-lo. Crida a dotze deixebles, gest profètic que proclama la instauració del nou Israel, amb els nous patriarques de les dotze tribus, escollits entre la gent més senzilla.

I els dóna instruccions per a la seva missió: els anima a tenir confiança, malgrat que es trobaran amb persecucions i dificultats, i els convida a anar lleugers d'equipatge, deixar enrere tots els obstacles per proclamar amb il·lusió el Regne

Pel camí prediqueu dient: "El Regne del cel és a prop." Cureu malalts, ressusciteu morts, purifiqueu leprosos, traieu dimonis; de franc ho heu rebut, doneu-ho també de franc.

No us emporteu cap moneda: ni d'or, ni de plata, ni de coure; no prengueu sarró per al camí, ni dos vestits, ni sandàlies, ni bastó. El qui treballa, bé es mereix que el mantinguin.

Per tant, no tingueu por de tots ells, perquè no hi ha res de secret que no s'hagi de revelar, ni res d'amagat que no s'hagi de saber. Allò que us dic en la fosca, digueu-ho a plena llum, i allò que sentiu a cau d'orella, pregoneu-ho des dels terrats.

I no tingueu por dels qui maten el cos però no poden matar l'ànima; temeu més aviat el qui pot fer que l'ànima i el cos es consumeixin a l'infern.

E - Narració: discerniment del Regne

Mt 11-12

Jesús actua amb poder, però es veu cada cop més que el poble d'Israel no es converteix, tot i els signes del Regne que Jesús obra enmig d'ells.

En aquest bloc apareixen diversos relats de controvèrsies. Un gest de Jesús provoca la crítica dels mestres de la Llei i els fariseus. I Jesús respon ensenyant quin és el veritable sentit de la Llei, que és actuar amb amor envers els altres. La voluntat de Déu és que estimem com Ell ens estima.

A qui compararé la gent d'aquesta generació? Són com els nois que seuen a les places i criden als seus companys dient-los: "Toquem la flauta, i no balleu; cantem complantes, i no us planyeu!" Perquè ha vingut Joan, que no menja ni beu, i diuen: "Té el dimoni"; ha vingut el Fill de l'home, que menja i beu, i diuen: "Aquí teniu un golut i un bevedor, amic de publicans i pecadors." Però les obres de la saviesa acrediten que és justa.»

Hi havia un home que tenia la mà paràlitzada. Ells preguntaren a Jesús, per poder-lo acusar: «¿És permès de curar en dissabte?» Ell els respongué: «¿Qui de vosaltres, si té una sola ovella i li cau en un clot en dissabte, no anirà a agafar-la i la'n traurà? I un home val molt més que una ovella! Per tant, és permès de fer el bé en dissabte.»

F - Sermó de les paràboles

Mt 13,1-52

Bloc que constitueix el nucli central de tot l'evangelí de Mateu.

L'evangelista s'adreça a uns cristians desanimats per les dificultats, en un món que no vol acollir el missatge de l'evangelí.

Vol animar-los en la seva missió, i recull aquí paràboles de Jesús que conviden a confiar en la força del Regne, que Déu fa créixer encara que el que nosaltres aconseguim sembli molt poca cosa.

I vol ajudar a discernir als cristians quin és el veritable camí del Regne

Els proposa encara una altra paràbola: «Amb el Regne del cel passa com amb el gra de mostassa que un home va sembrar en el seu camp: la mostassa és la més petita de totes les llavors; però, quan ha crescut, es fa més gran que les hortalisses i arriba a ser un arbre; fins i tot vénen els ocells del cel a fer niu a les seves branques.»

Amb el Regne del cel passa com amb un tresor amagat en un camp: l'home que el troba el torna a amagar i, ple de joia, se'n va a vendre tot el que té i compra aquell camp. També passa amb el Regne del cel com amb un mercader que busca perles fines: quan en troba una de gran valor, va a vendre tot el que té i la compra.

E' - Narració: discerniment del Regne

Mt 13,53-17,27

Jesús actua amb poder guarint malalts, i amb signes extraordinaris: alimenta el poble amb la multiplicació dels pans (signe de l'abundància del Regne), camina sobre les aigües (signe que fa referència al pas del Mar Roig a l'Èxode, i al relat de la creació) però per resposta es va trobant amb la incomprendió.

Primer de la gent de Natzaret, després dels fariseus i saduceus, i fins i tot els seus mateixos deixebles tampoc no l'entenen.

Jesús els anuncia que haurà de patir, que el mataran.

Arribà al seu poble i instruïa la gent a la sinagoga. Ells se n'estranyaven i deien: «D'on li vénen, aquesta saviesa i aquests miracles que fa?»

¿No és el fill del fuster? La seva mare, ¿no és aquella que es diu Maria? Els seus germans, ¿no es diuen Jaume, Josep, Simó i Judes? I les seves germanes, ¿no viuen totes entre nosaltres? D'on li ve, tot això?»

I no eren capaços d'acceptar-lo. Jesús els digué: «Un profeta només és menyspreat al seu poble i a casa seva.» I no va fer allà gaires miracles, perquè ells no tenien fe.

D' - Sermó eclesial

Mt 18

Bloc en que l'evangelista s'adreça a la comunitat cristiana per donar criteris sobre com cal actuar quan apareixen conflictes dins la mateixa església.

Mateu es centra problemes que es donaven en la comunitat per a la que escriu: hi ha gent que es consideren els bons cristians, els més compromesos, i menyspreen els que no són tant estrictes com ells.

Per això recull ensenyaments de Jesús sobre el valor d'acollir els petits, perdonar, etc.

En aquella ocasió, els deixebles preguntaren a Jesús: «Qui és el més important en el Regne del cel?» Jesús va cridar un infant, el posà enmig d'ells i digué: «Us ho asseguro: si no torneu a ser com els infants, no entrareu pas al Regne del cel.

Així, doncs, el qui es faci petit com aquest infant és el més important en el Regne del cel. I qui acull un infant com aquest en nom meu, m'acull a mi.

Però al qui fa caure en pecat un d'aquests petits que creuen en mi, més li valdria que li pengessin al coll una mola de molí i l'enfoncessin enmig del mar.

C' - Narració: Valors del Regne i conflicte a Jerusalem

Mt 19-23

Bloc narratiu extens, en que Jesús ensenya amb radicalitat els valors a seguir per arribar al Regne.

Anuncia per tercer cop la seva passió i entra a Jerusalem, on és aclamat com a messies.

Però allà entra ràpidament en conflicte amb les autoritats del Temple i les classes dirigents d'entre els jueus, als que Jesús denuncia durament.

Llavors Jesús va entrar al recinte del temple i en va treure els qui hi compraven i venien, va bolcar les taules dels canvistes i les parades dels venedors de coloms, i els deia: «Diu l'Escriptura: El meu temple serà anomenat "casa d'oració", però vosaltres en feu una cova de lladres.»

Després, mentre era dins el recinte del temple, se li acostaren cecs i coixos, i els va curar.

Aleshores els fariseus van planejar la manera de sorprendre Jesús en alguna paraula comprometedora.

B' - Sermó escatològic

Mt 24-25

Jesús parla en paràboles de la vinguda del Regne amb poder i del judici definitiu.

Amb això recull l'esperança d'Israel d'una intervenció definitiva de Déu en la història, que ha d'acabar amb tota injustícia.

Convida a estar atents, a vetllar, perquè avui vivim ja aquest moment definitiu, ens juguem el destí del món i el nostre, i no ens podem quedar al marge.

Per això, estigueu a punt també vosaltres, perquè el Fill de l'home vindrà a l'hora menys pensada.

¿Qui és el servent fidel i assenyat a qui l'amo ha confiat la gent de casa seva perquè els doni l'aliment al temps degut? Feliç aquell servent que l'amo, quan arriba, troba que ho fa així! Us asseguro que li confiarà tots els seus béns.

Però si aquell servent era dolent i es deia: "El meu amo tarda", i començava a pegar als seus companys, i se n'anava a menjar i beure amb els embriacs, vindrà l'amo el dia que menys s'ho espera i a l'hora que ell no sap; el castigarà i li farà compartir la sort dels malvats. Allà hi haurà els plors i el cruixit de dents.

A' - Narració: Epíleg narratiu-teològic

Mt 26-28

Part final de l'evangelí, en que se'n narra la passió de Jesús, la seva mort i resurrecció. No és una pura crònica històrica, en la passió és on es veu més clarament qui és Jesús, i perquè ha vingut al món.

Per això les tradicions que narraven la passió són de les més antigues entre els cristians.

Intenten explicar amb imatges de l'Antic Testament, sobretot dels llibres dels profetes, el sentit de la vida i la mort de Jesús. Mateu recull aquests relats transmesos pels primers cristians

Des del migdia fins a les tres de la tarda es va estendre una foscor per tota la terra. I cap a les tres de la tarda, Jesús va exclamar amb tota la força: «Elí, Elí, ¿lemà sabactani?», que vol dir: «Déu meu, Déu meu, per què m'has abandonat?»

En sentir-ho, alguns dels qui eren allí deien: «Aquest crida Elies.» De seguida un d'ells correu a prendre una esponja, la xopà de vinagre, la posà al capdamunt d'una canya i la hi donava perquè begués. Els altres deien: «Deixa, a veure si ve Elies a salvar-lo.»

Però Jesús tornà a cridar amb tota la força, i va expirar. Llavors la cortina del santuari s'esquinçà en dos trossos de dalt a baix; la terra tremolà, les roques s'esberlaren.

El centurió i els qui amb ell custodiaven Jesús, veient el terratrèmol i tot el que havia passat, van agafar molta por i deien: «És veritat: aquest era Fill de Déu.»